

Skovene og Skønhedsideen. Det er endog saa meget ofte under Forhandlingerne blevet oplyst, at det har været til Skade for det pecuniære Udbytte af Skovene, at man ikke har hugget nok bort af de smukke Træer, og at man har tilfidesat Reglerne for et rigtigt Forstvæsen for at fremme Skønhedsideen; men er det da ikke rigtigere, medens vi gennemføre Nyttessideen med Kraft der, hvor den skal gennemføres, da ogsaa at bestemme visse Punkter, hvor Skønhedsideen kan gennemføres saaledes, at den ikke aldeles underordnes Nyttessideen? Jeg skal forøvrigt ikke føie noget Synnerligt til, hvad der er blevet anført af min ærede Collega (Clausen), jeg skal kun tillade mig at bemærke, at det Sted i Danmark, hvorom der her er Spørgsmaalet, ikke blot har eiendommelige Skønheder, men at der ogsaa til dette Sted knytte sig meget eiendommelige historiske Erindringer, som i mange Henseender maae gjøre det kjær og tiltrækkende.

Ordføreren: Jeg kan ikke nægte, at jeg anseer det for meget uheldigt, at vi saaledes ved 3die Behandling atter komme saadybt ind paa Discussionen af disse Materier (Ja! Ja!), hvorved vi udsætte os for ikke at blive færdige i lang Tid. Jeg haaber derfor, at Thinget vil finde det rigtigt, at jeg fatter mig kort om de her foreliggende Forslag (Ja!). Hvad for det Første Forslaget under Nr. 17 angaaer, da har der i Udvalget ikke været saa stor Omhu for denne Institutions Vedligeholdelse, som den ærede Indenrigsminister synes at vise den. Det er ganske vist, at Fleertallet af Udvalget har været af den Mening, at det er en Institution, hvorom man ikke bør frede; men jeg maa imidlertid indrømme, at jeg hører til det Mindretal, der har foreslaaet at bevilge Ministeriet den forlangte Sum, og det har jeg gjort, fordi jeg, naar man erkjender dens Nytte, og Ministeriet efterat have foretaget en saa omhyggelig Undersøgelse, som det viser sig at være fæet i dette Tilfælde, er kommet til det Resultat, at det ikke kan hjælpe sig, med mindre end 1000 Rbd. mere, vilde finde det urimeligt, om man her vilde strides for en saa lille Sums Skyld (Ja!), og derfor skal jeg for min Part stemme for Forslaget.

Hvad Forslaget under Nr. 18 angaaer, har

det fra Begyndelsen af været min Mening, at det ikke var særdeles nødvendigt at bortføre de Udgifter, som nu foreslaaes opførte. Jeg maa imidlertid dog gjøre den Bemærkning, at de 2 første Poster ere af en noget anden Beskaffenhed end de 2 sidste, ligesom ogsaa den 5te, idet de første bleve bevilgede som et Tillæg for bestandsigt, som Lønningforhøielser, der ville gjentage sig i Fremtiden, hvorimod de to sidste jaavel som ogsaa det 5te Forslag blot gaae ud paa et Tillæg een gang for alle. Jeg skal holde mig til, at den ærede Indenrigsminister har antaget, at han vilde kunne hjælpe sig, naar han fik de to sidste bevilgede, og jeg skal derfor for min Part saaledes ligeledes stemme for dette Forslag.

Da Ingen mere begjerede Ordet, frede man til Afstemning, der gav følgende Resultat:

1) (A u. De kongelige Haver.) Indenrigsministerens Forslag, tiltraadt af Udvalgets Mindretal:

Landsskabsgartneriet 6000 Rbd. forhøies med 1000 Rbd.

med Hensyn til hvilket der var begjert Afstemning ved Navneopraab af følgende Medlemmer: Barfod, B. Christensen, J. A. Hansen, Clausager, Sidenius, Rotwitt, P. Knudsen, Winther, L. Scholer, Hermannsen, Sørensen og Grønborg, blev, som det af nedenstaaende Liste vil erfares, vedtaget med 54 Stemmer mod 21.

Ja.

Linnemann.

Otterstrøm.

Ussing.

Ottesen.

Gleerup.

Pedersen, P.

Jagd.

Pedersen, K.

Kampmann.

Poulsen, C. M.

Knudsen, J.

Raben.

Knudsen, P.

Rovsing.

Kofoed.

Rosenørn.

Krieger.

Rothe.

Larsen, Chr.

Schack.

Larsen, J. G.

Schroll.

Lunde.

Skau.

Lykke.

Steen.

Madvig.

Timm.

Monrad.

Wegener.

Neergaard.

Wilkens.

Ostermann.

With.